

Sygn. akt VI GC 327/18/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: sekretarz sądowy Monika Kucharczyk

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2019 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa:

(...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w P.

przeciwko:

(...) S.A. w W.

o zapłatę

1) zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w P. kwotę 4 589,00 zł (cztery tysiące pięćset osiemdziesiąt dziewięć złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 4 389,00 zł (cztery tysiące trzysta osiemdziesiąt dziewięć złotych) od dnia 24 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty;

- 200,00 zł (dwieście złotych) od dnia 25 października 2017 roku do dnia zapłaty;

2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 147,00 zł (jeden tysiąc sto czterdzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 327/18/3

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 października 2017 r. (data stempla pocztowego) rozszerzonym pismem z dnia 15 stycznia 2019 r. (data stempla pocztowego) powódka (...) sp. z o.o. w P. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) S.A. w W. kwoty 4 589 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi:

- od kwoty 4 389 zł od dnia 24 sierpnia 2016 r.;

- od kwoty 200 zł od dnia 25 października 2017 r.

Ponadto powódka wniosła o zasądzenie od strony pozwanej na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że wskutek zdarzenia drogowego w dniu 23 lipca 2017 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki S. o nr rej. (...), stanowiący własność B. K.. W dacie zdarzenia pojazd, którym kierował sprawca szkody, łączyła z pozwaną umowa ubezpieczenia OC. Powódka wyjaśniła, że w toku postępowania likwidacyjnego pozwana przyjęła odpowiedzialność za powstałą szkodę i przyznała na rzecz poszkodowanego odszkodowanie za szkodę w pojeździe w łącznej wysokości 3 211 złotych brutto. Powódka podniosła, że kwota wypłaconego odszkodowania jest rażąco zaniżona w stosunku do rzeczywistej wysokości szkody. Na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 15 września 2017 r. powódka nabyła od (...) sp. z o.o. – która to spółka uprzednio nabyła dochodzoną wierzytelność od poszkodowanego w dniu 14 września 2017 r. – wierzytelność wynikającą z rozliczenia w/w szkody komunikacyjnej.

Powódka zleciła w tym zakresie wykonanie ekspertyzy, z której wynika, że wysokość kosztów naprawy powinna wynosić 7.000 zł brutto. Koszt sporządzenia ekspertyzy wyniósł 200 zł. Dalej powódka wskazała, że dnia 21 października 2016 r. Następnie powódka powiadomiła pozwaną o dokonany przelew wierzytelności oraz celem pozasądowego sposobu rozwiązania sporu wystosowała do pozwanej ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty. Jednakże pozwana w wyznaczonym jej terminie nie zaspokoila roszczeń powódki ani nie złożyła jej rozsądnej i akceptowalnej propozycji ugody. Powódka dochodzi zatem od pozwanej różnicy pomiędzy wynikającą z ekspertyzy kwotą kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu, a wypłaconym przez pozwaną odszkodowaniem.

W dniu 12 grudnia 2017 roku Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy wydał w sprawie o sygn. akt VI GNc 2677/17/6 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwana (...) S.A. w W. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwana przyznała, że w ramach umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych prowadziła postępowanie likwidacyjne, jako ubezpieczyciel sprawcy szkody, powstałej w wyniku zdarzenia z dnia 23 lipca 2016 r. w pojeździe marki S. o nr rej. (...). W wyniku rzeczonoego postępowania pozwana zakwalifikowała szkodę jako całkowitą i przyznała poszkodowanemu tytułem odszkodowania za powstałą w pojeździe szkodę kwotę 3 211 zł stanowiącą różnicę pomiędzy pojazdem w stanie nieuszkodzonym a uszkodzonym. Pozwana zakwestionowała zasadność ustalenia wartości pojazdu po szkodzie za pomocą wyceny rzeczoznawcy, albowiem w ocenie pozwanej ustalenie wartości pojazdu w stanie uszkodzonym za pomocą aukcji internetowej jest bardziej miarodajne, ponieważ weryfikacji dokonuje rynek. Najwyższa oferta złożona na aukcji internetowej wyniosła 6 789 zł, przy ustalonej wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym w wysokości 10 000 zł brutto. Pozwana zakwestionowała również roszczenie powódki w zakresie kosztów sporządzenia prywatnego kosztorysu. Koszty te nie pozostają w związku ze zdarzeniem wywołującym szkodę, za którego następstwa odpowiedzialność przyjęła pozwana.

Strona powodowa w odpowiedzi na sprzeciw podtrzymała powództwo w całości. Wskazała, iż bezspornymi pomiędzy stronami są fakt, iż doszło do szkody całkowitej w pojeździe oraz, że wartość pojazdu przed szkodą wynosiła 10 000 zł. Powódka podniosła, iż ogłoszone oferty w toku aukcji nie stanowią oferty sprzedaży. Nadto podała, że żadna z tych aukcji nie odbyła się z udziałem powódki. Zgłaszanie ofert odbywa bez dokonania oględzin, na podstawie opisów uszkodzeń oraz zdjęć dostarczanych przez pozwaną, a licytujący w każdej chwili mogą się wycofać z licytacji. Nadto platforma licytacyjna zarezerwowana jest dla wąskiego grona warsztatów naprawczych. Nadto w zakresie kosztów prywatnej ekspertyzy wskazała, iż stanowią one normalne następstwo szkody i jest związany z czynem niedozwolonym polegającym na spowodowaniu szkody oraz z zaniechaniem ubezpieczyciela polegającym na ustaleniu w sposób nieprawidłowy odszkodowania.

Powód pismem z dnia 15 stycznia 2019 r. rozszerzył powództwo o kwotę 600 zł, powołując się treść opinii biegłego sądowego powołanego w sprawie.

W odpowiedzi na pismo pozwany wniósł o oddalenie powództwa również w zakresie roszczenia rozszerzonego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Dnia 23 lipca 2017 r. motocykl marki S. o numerze rejestracyjnym (...), stanowiący własność B. K. uległ uszkodzeniu w wyniku zdarzenia drogowego. Ubezpieczycielem od odpowiedzialności cywilnej sprawcy kolizji drogowej była pozwana. W toku postępowania likwidacyjnego pozwana przyjęła odpowiedzialność za powstałą szkodę i przyznała na rzecz poszkodowanego odszkodowanie za szkodę w pojeździe w łącznej wysokości 3 211 zł brutto, która to kwota stanowi różnicę pojazdu w stanie nieuszkodzonym oraz uszkodzonym. Strony postępowania za bezsporną uznały wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym w kwocie 10 000 zł oraz, iż doszło do szkody całkowitej w pojeździe.

Okoliczności bezsporne.

Pozwana po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego ustaliła wartość pojazdu w stanie uszkodzonym na kwotę 6 789 zł i decyzją z dnia 1 sierpnia 2016 r. wypłaciła poszkodowanemu kwotę 3 211 zł stanowiącą różnicę pomiędzy pojazdem w stanie nieuszkodzonym a uszkodzonym.

Dowód: pismo pozwanej z dnia 1 sierpnia 2016 r. (k. 17-18), decyzja pozwanej z dnia 1 sierpnia 2016 r. (k. 19), kalkulacja naprawy (k. 20-23), wycena (k. 24-25), raport z wystawienia aukcji (k. 58-60).

W dniu 14 września 2017 r. (...) Sp. z o.o. nabyła od poszkodowanej wierzytelność wobec pozwanej za szkodę zarejestrowaną pod nr (...). Następnie dnia 15 września 2017 r. powódka nabyła od (...) sp. z o.o. wierzytelność wynikającą z rozliczenia w/w szkody komunikacyjnej.

Dowód: umowa cesji wierzytelności z dnia 14 września 2017 r. (k. 27), umowa cesji wierzytelności z dnia 15 września 2017r. (k. 26).

Powódka wykonanie ekspertyzy w celu ustalenia wartości pojazdu przed wystąpieniem szkody, która została oszacowana na kwotę 10 000 zł. Następnie dokonała ustalenia wartości pojazdu w stanie uszkodzonym, która została ustalona na kwotę 2 345 zł. Koszt sporządzenia wyceny wyniósł 200 zł. Pismem z dnia 9 października 2017 r. powódka powiadomiła pozwaną o dokonany przelew wierzytelności oraz celem pozasądowego sposobu rozwiązania sporu wystosowała do pozwanej ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty. Wezwanie to nie odniosło zamierzonego rezultatu.

Dowód: wycena (k. 34-37), faktura VAT nr (...) (k. 38), potwierdzenie wykonania przelewu (k. 39), powiadomienie o przelewie wierzytelności wraz z wezwaniem do zapłaty (k. 40-44).

Całkowity koszt naprawy uszkodzonego pojazdu wynosił 11 920,90 zł netto. Wartość pojazdu w dniu szkody w stanie nieuszkodzonym wynosiła 10 000 zł, natomiast w stanie uszkodzonym wynosiła 2 400 zł.

Dowód: opinia biegłego sądowego (k. 83-88).

Powyższe ustalenia poczynione zostały w oparciu o powołane dowody z dokumentów, które pod względem treści i formy nie budziły wątpliwości Sądu, a ich moc dowodowa nie była przez strony kwestionowana.

Opinia biegłego P. B. stanowiła podstawę ustaleń faktycznych, gdyż biegły dysponował odpowiednią wiedzą dla sporządzenia przedmiotowej opinii. Opinia była jasna, nie zawierała sprzeczności wewnętrznej oraz oparta została na aktualnych metodach badawczych, a strony nie kwestionowały jej wniosków.

Sąd oddalił wniosek o uzupełniającą opinię biegłego, ponieważ główna jest rzetelna i logiczna, zaś tezy które miałyby być w ten sposób wykazane nie wymagają wiedzy specjalnej lub biegły już się wypowiedział w opinii głównej.

Sąd zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 436 § 2 k.c. w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody wymienione osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych.

W myśl art. 361 § 1 i 2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynika. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzone. Przesłankami odpowiedzialności jest łączne wykazanie trzech przesłanek: zachowanie sprawcy szkody, powstanie szkody w majątku poszkodowanego oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zachowaniem a szkodą. Pozwana nie kwestionowała, że doszło do wypadku objętego umową ubezpieczenia w okresie ochrony ubezpieczeniowej.

Zgodnie z art. 822 §1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem, których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Przy tym §4 cytowanego przepisu przewiduje, że uprawniony do odszkodowania może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. W przedmiotowej sprawie nie było przedmiotem sporu, że doszło do zdarzenia objętego ochroną ubezpieczeniową, skutkującego obowiązkiem wypłaty przez pozwaną odszkodowania. Sporna pomiędzy stronami była wysokość odszkodowania z tytułu wyrządzonej w uszkodzonym pojeździe szkody.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2013.392 ze zm.), umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wynikłe z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub właściwości (naturze) danego rodzaju stosunków.

Na podstawie art. 34 ust. 1 powołanej ustawy można ustalić, że z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Podobnie jak w przypadku wszystkich rodzajów ubezpieczeń OC, zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń za powstałą szkodę jest uzależniony od zakresu odpowiedzialności ubezpieczonego - posiadacza lub kierującego pojazdem. Zakład ubezpieczeń zamiast niego naprawia wyrządzone szkody. Odszkodowanie ubezpieczeniowe ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem. Jego wysokość (o ile nie przekracza kwoty sumy gwarancyjnej) winna odpowiadać wysokości odszkodowania należnego od ubezpieczonego na podstawie ogólnych zasad odpowiedzialności, zgodnie z zasadą pełnego odszkodowania. Poszkodowany jest uprawniony do odszkodowania w pełni pokrywającego szkodę wyrządzoną ruchem pojazdu mechanicznego. Obejmuje ono zarówno straty, jak i korzyści, które poszkodowany mógłby osiągnąć, gdyby nie wyrządzone mu szkody.

Podnieść należy, że w myśl obowiązujących przepisów kodeksu cywilnego wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew) chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (art. 509 § 1 k.c.). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 2 k.c.). Celem i skutkiem przelewu wierzytelności jest przejście na nabywcę ogółu uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki go wiązał z dłużnikiem. W takim wypadku stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, a zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela. W razie podjęcia kroków celem wyegzekwowania należności, warunkiem otrzymania należności przez nabywcę wierzytelności jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi.

W ocenie Sądu powódka w należyty sposób wykazała, iż skutecznie nabyła wierzytelność od poszkodowanej.

Jak wynikało z ustaleń faktycznych poczynionych w oparciu o opinię biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej wartość pojazdu poszkodowanego przed szkodą wynosiła 10.000 zł, po wyrządzonej szkodzie jego koszt został ustalony na kwotę 2.400 zł. Koszt naprawy uszkodzonego pojazdu wynosił 15 203,91 zł brutto. Biegły wskazał, iż wynik aukcji internetowej nie może stanowić podstawy do ustalenia wysokości odszkodowania, albowiem nie doprowadziła do sprzedaży pojazdu. Pozwana do akt sprawy załączyła jedynie raport z wystawienia aukcji nr (...) i lakoniczny, nieprecyzyjny zakres uszkodzeń wraku, nie został udostępniony kosztorys naprawy, nie udostępniono do oceny zamieszczonych do oferty fotografii. Biegły wskazał, iż aukcje te nie są ogólnodostępne. Nadto oferent może w każdej chwili wycofać się z zakupu. Sąd w całości przychylił się do stanowiska biegłego.

Jak wynika z ustaleń faktycznych przyjęty przez powódkę wysokość szkody w kwocie 7.600 zł brutto jest zgodny z ustaleniami biegłego sądowego. Pozwana uiściła już odszkodowanie w wysokości 3 211 złotych brutto. Tym samym należne powódce odszkodowanie wynosi 4 389 zł (7 600 zł – 3 211 zł). Także poniesione przez powódkę koszty sporządzenia kalkulacji w kwocie 200 zł brutto jako wydatek konieczny i uzasadniony pozostający w bezpośrednim związku przyczynowo-skutkowym ze szkodą stanowią szkodę ulegającą naprawieniu (tak m.in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2 września 1975 r., sygn. akt I CR 505/75). Daje to zatem łącznie kwotę odszkodowania w wysokości 4 589 zł.

Zatem biorąc pod uwagę wyżej poczynione rozważania, Sąd uznał dochodzone przez powódkę roszczenie za zasadne jedynie w całości, w związku z tym w punkcie 1 sentencji wyroku zasądzono od pozwanej na rzecz powódki kwotę 4.589 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od następujących kwot: 4.389 zł od dnia 24 sierpnia 2016 r., oraz 200 zł od dnia 25 października 2017 r.

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z dyspozycją art. 481 k.c. w zw. z art. 817 k.c., zgodnie z żądaniem pozwu, bowiem roszczenia w powyższych datach były wymagalne.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Na sumę wydatków procesowych strony powodowej złożyła się kwota 230 zł tytułem opłaty od pozwu, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 900 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, co daje łączną kwotę 1 147 zł.

SSR Jolanta Brząk